

[Einer-Jensen.]

paragraf, og Resultatet af dette blev, at man enedes om at udarbejde en særlig Paragraf indeholdende Angivelse af Lovens Formaal og visse Hovedretningslinier for Lovens Administration. Det fremhæves i denne Paragraf, der jo er en ny Paragraf, at de ved Loven givne Bemyndigelser alene tager Sigte paa saadanne Foranstaltninger, som de herskende ekstraordinære Forhold nødvendiggør, og at der ikke maa foretages eller opretholdes andre eller videregaaende Indgreb i det normale Næringsliv, end den forsvarlige Løsning af foreliggende Spørgsmaal af væsentlig Betydning nødvendiggør. Yderligere peges der paa, at en Tilbagevenden til normale Forhold for Erhvervslevet maa tilstræbes og forberedes i det Omfang, det er muligt, i hvilken Forbindelse Opmærksomheden henledes paa, at dette bl. a. vil kunne ske ved Udvidelse af Frilisterne for Indførsel og Udførsel. Man har derfor fundet det naturligt som Bilag til Loven at optrykke Fortegnelser, som viser, i hvilke Tilfælde der efter de gældende Bestemmelser udkræves Tilladelse til henholdsvis Indførsel og Udførsel af Varer, og hvilke Varer der er paa Friliste. Ministeren har over for Udvalget givet Tilsagn om at ville undersøge, om det maatte være muligt allerede nu i Løbet af kortere Tid at overføre visse Varer til Frilisten for Indførsel, saasom Maskinnaale, almindelige Synaale, Fiskekroge, Sigteflor til Mølleribrug, kunstige Tænder, visse Krydderier og lignende Varer af valutamæssigt mindre Betydning. Ministeren har dog samtidig henledt Opmærksomheden paa, at der kun vil kunne blive Tale om Overførsel af saadanne Varer, hvis frie Indførsel ikke vil kunne antages at medføre nogen væsentlig Belastning af Valutabudgettet, og at de nuværende Valutavanskeligheder i øvrigt vil kunne gøre det nødvendigt selv paa Omraader, hvor man mener at kunne lempe paa Indførselsrestriktionerne, at gennemføre saadanne Lempelser i Form af en ændret Praksis for Bevillingsudstedelser i Stedet for Overførsel til Friliste.

Der er i Udvalget Enighed om, at de i Formaalparagraffen angivne Begrænsninger og Retningslinier selvsagt maa iagttages ved Anvendelsen af de i Lovens Paragraffer indeholdte nærmere Bemyndigelser, herunder ogsaa Bemyndigelsen til at træffe Foranstaltninger til Fremme og Regulering af Vareproduktionen.

I Pkt. 5 b) har man fundet det naturligt at begrænse Adgangen til at forbyde Salg til Udlandet af Varer, der endnu ikke

toldteknisk set er indført her til Landet, til saadanne Varer, som er indkøbt eller fremstillet i Udlandet med Henblik paa Indførsel her til Landet, saaledes at Bemyndigelsen ikke kan anvendes over for Varer, der kun passerer Landet som Led i Transitforretninger. Samme Begrænsning er gjort med Hensyn til Adgangen til at forbyde Omdestination af Varer, der er undervejs her til Landet. Ved Afgørelsen af, om et Vareparti er indkøbt eller fremstillet med Henblik paa Indførsel her til Landet, vil det kunne være vejledende, om der er søgt Indførselsbevilling for det paagældende Vareparti.

Vedrørende Pkt. 5 c) har Udvalget drøftet Muligheden af, at der i større Omfang end hidtil gives Tilladelse til Gennemførelse af private Vareudvekslinger, ved hvilke saadanne danske Varer, som det erfaringsmæssigt er vanskeligt at afsætte til Udlandet, udveksles med Varer af tilsvarende mindre forsyningsmæssig Interesse. Ministeren har givet Udvalget Oplysninger om den Praksis, som hidtil har været fulgt paa dette Omraade, og her kan jeg henvise til Bilag 8 i Udvalgets Betænkning. Ministeren har fremhævet, at man i den foreliggende vanskelige Valutasituation stedse maa søge at opnaa den bedst mulige Kompensation for Eksport af Varer her fra Landet, og at det derfor ikke vil være muligt generelt at imødekomme danske Importørers Ønske om, at danske Varer af den her omhandlede Karakter altid skal tillades udvekslet mod Varer af tilsvarende ringe forsyningsmæssig Betydning. Ministeren har imidlertid givet Tilsagn om at ville imødekomme de i Udvalget fremhævede Synspunkter i videst muligt Omfang ved Behandlingen af Ansøgninger om Tilladelse til private Vareudvekslinger.

Medens det maa findes nødvendigt, at den hidtil bestaaende Adgang til at gennemføre en Prisudligning mellem Importvarer og Eksportvarer opretholdes, for saa vidt angaar private Vareudvekslinger, har der i Udvalget været Enighed om, at Spørgsmaalet om Fastsættelse af Afgifter paa almindelige Eksportvarer til Nedbringelse af Priserne paa Importvarer er af saa principiel Karakter, at en saadan Foranstaltning kun bør kunne gennemføres af Ministeren efter forudgaaende Forhandling med det Rigsdagsudvalg, der i Henhold til § 5, sidste Stykke, skal nedsættes.

Med Hensyn til Pkt. 6 kan jeg henvise til de Bemærkninger, jeg allerede har gjort vedrørende Pkt. 5 b), og det samme gælder til en vis Grad Pkt. 7.